

Давидюк Г.Є.

Доктор фізико-математичних наук, заслужений діяч науки і техніки України, зав. кафедрою фізики твердого тіла Волинського національного університету, проф.

Спогади зав. кафедрою фізики твердого тіла Волинського національного університету імені Лесі Українки.

Інститут фізики напівпровідників ім. В.С. Лашкарьова НАН України є провідним інститутом в області напівпровідникового матеріалознавства і електроніки не тільки в Україні, але й займає чільне місце серед науководослідних інститутів на теренах всього колишнього Радянського Союзу. За актуальністю і результативністю своїх наукових досліджень він широко відомий в найбільш розвинутих країнах світу. Його роль в розвитку науково-технічного потенціалу, передових технологій, підготовці наукових кадрів вищої категорії в Україні важко переоцінити. ІФН НАН України є тим цехом, де формувалися, проходили підготовку, підвищували свій науковий потенціал вчені-спеціалісти в області фізики напівпровідників і фізики твердого тіла не одного покоління. Я в 60-ті роки минулого століття поступив в аспірантуру в Інститут фізики у відділ радіаційної фізики, який очолював відомий вчений, проф. Конозенко І.Д. Я відразу зрозумів, що успішна робота над дисертаційною тематикою в області радіаційної фізики бінарних халькогенідних напівпровідників не можлива без долучення до відомої наукової школи проф. Шейнкмана М.К. Так я влився в доброзичливий і високоінтелектуальний клімат, який панував в Інституті фізики напівпровідників. Наукові консультації і співпраці з такими відомими вченими, як проф. Шейнкман М.К., Єрмолович І.Б., Корсунська Н.Є., зіграли одну із вирішальних ролей в написанні і успішному захисті в 1973 р. моєї кандидатської дисертації. Працюючи в Луцькому державному педінституті, а згодом

у Волинському державному університеті, зв'язки з ІФН НАН України не припинялись, що вилилось в успішний захист докторської дисертації в 1995 р. на спецраді Інституту фізики напівпровідників. В цей період я з вдячністю згадую доброзичливість проф. Беляєва О.Є., наукові бесіди з яким із проблем фізики напівпровідників значно збагатили мій професійний рівень, його постійну психологічну підтримку при підготовці до захисту на спецраді Інституту докторської дисертації. Велику науково-професійну школу в ІФН НАН України пройшли і захистили дисертації викладачі Луцького педінституту: проф. Семеник А.К., проф. Федосов А.В., доц. Тимошук В., доц. Назарчук А.Г., які згодом організували кафедру фізики в Луцькому державному технічному університеті.

На даний час зв'язки між Волинським національним університетом імені Лесі Українки і Інститутом фізики напівпровідників НАН України імені В.Є. Лашкарьова перейшли на молоде покоління науковців. Біля п'яти випускників кафедри фізики твердого тіла ВНУ пройшли підготовку і успішно захистили дисертації, закінчивши аспірантуру ІФН НАН України.

За участю академіка Шпака М.Т. і проф. Баранського П.І., в кінці 60-их років при Луцькому педінституті була відкрита галузева науково-дослідна лабораторія, на основі якої сформувався науковий напрям з фізики напівпровідників, що став базою для створення кафедри фізики твердого тіла після реорганізації Луцького педінституту у Волинський університет.

Величезну роль вчені ІФН НАН України зіграли при формуванні системи підготовки науково-педагогічних кадрів у Волинському національному університеті. За їх допомогою і при безпосередній участі була створена спеціалізована рада із захисту кандидатських дисертацій з фізики напівпровідників і діелектриків, яка успішно, без зауважень ВАК України, профункціонувала 13 років. Починаючи з 2010 року, почала функціонувати спеціалізована рада із захисту докторських і кандидатських дисертацій. Членами спецради є три професори ІФН НАН України, а саме: член-кореспондент НАН України, заст. директора ІФН НАН України, проф. Беляєв О.Є., проф. Стрельчук В.В., проф. Юхимчук В.О.

Більшість викладачів і науковців кафедри фізики твердого тіла Волинського національного університету імені Лесі Українки пройшли наукову школу Інституту фізики напівпровідників НАН України імені Лашкарьова і з гордістю себе вважають представниками цієї школи.

Ми переконані, що ІФН НАН України, маючи дуже високий науковий потенціал, переживе всі економічні кризи і в майбутньому зіграє дуже важливу роль в розквіті нашої держави – України, що й бажаємо всім працівникам Інституту.